

tueres, så snart det er identificeret. Der er derfor ikke grundlag for at antage, at en formidling af disse oplysninger direkte til hospitalernes medicotekniske afdelinger ville føre til en mindskelse af risici fremover.

Der er intet til hinder for, at brugerne benytter hospitalets interne kommunikation til en videreformidling af oplysningerne til hospitalets medicotekniske afdelinger, når resultatet af undersøgelsen foreligger.«

Efter min opfattelse er der med den direkte information til brugerne af udstyr, hvor der påvises en uacceptabel risiko ved dets anvendelse, allerede taget de nødvendige initiativer til at informere og dermed forebygge behandlingsfejl.

Spm. nr. S 2512

Til miljø- og energiministeren (2/5 2000) af:
Aase D. Madsen (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvordan og med hvilke beregningsforudsætninger den på side 64 i Energistyrelsens brochure »Energistyrelsens tilskudsordninger - beskrivelser og vurderinger« af februar 2000 angivne skyggepris på 15 kr./ton CO₂ besparelse ved vindmøllestrøm er beregnet, og hvilke beregningsforudsætninger der er benyttet ved beregningen«

Begrundelse

Skyggeprisen defineres normalt som differencen mellem prisen pr. kWh for vindmøllestrøm minus prisen for almindelig el, divideret med CO₂-udsendelsen pr. kWh for den almindelige el, som vindkraften fortrænger. Ved indsætning af en prisdifference på 27 øre/kWh og en CO₂-emission på 0,8 kg/kWh fås en skyggepris på $0,27/0,8 \times 1000 = 338$ kr./ton CO₂. I virkeligheden er CO₂-emissionen ifølge elværkerne højst 0,65 kg CO₂/kWh fra de centrale kraftvarmeværker, hvis elproduktion fortrænges af vindkraft, idet værkerne kører med et ikke ubetydeligt fjernvarmeudtag og delvis med gas og orimulsion som brændsel. For forbrugerne og deres forsyningselskaber er merprisen for vindkraft i dag 50 øre/kWh ved en afregningspris på 60 øre/kWh fra privatejede møller plus ca. 5 øre/kWh for netforstærkning m.m. og en markedspris på 10-15 øre/kWh for almindelig

el. Det giver en skyggepris på 770 kr. pr. ton CO₂ for vindkraft fra privatejede møller.

Svar (11/ 5 2000)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): CO₂-skyggepris er et udtryk for de samfundsmæssige omkostninger forbundet med reduktion af CO₂-emission. Skyggeprisen afhænger alene af omkostningerne i faktorpriser og påvirkes således ikke af tilskudsordninger og evt. særlige aftalte afregningspriser.

Beregning af skyggeprisen for vindmøllestrøm er gennemført ved at opgøre alle de samfundsmæssige omkostninger ved anlæg og drift af en typisk vindmølle over en 20-årig periode med anvendelse af en kalkulationsrente på 6 %. Til driften medregnes almindelige drifts- og vedligeholdelsesomkostninger samt værdien af den producerede elektricitet. Denne er fastsat med udgangspunkt i forventningerne til det fremtidige internationale elmarked.

De specifikke forudsætninger for beregningen fremgår af Energistyrelsens rapport side 64. Vindmøllens anlægspris er fastsat til 3000 kr. for en årlig produktion på 1 MWh. Dette svarer til, at en 600 kW vindmølle på en middelgod landplacering koster ca. 3,6 mio. kr. incl. netforstærkning. De årlige drifts- og vedligeholdelsesomkostninger er antaget at stige fra 1 % af investeringen i det første år til 5 % efter 20 år.

Værdien af elproduktionen er forudsat at stige fra 14 øre/kWh i 1999 til 29 øre/kWh i 2015 med et CO₂-indhold på 0,78 kg/kWh frem til 2007, svarende til emissionen fra eksisterende kulfyrede værker, hvorefter det falder til 0,38 kg/kWh svarende til emission fra et nyt gasfyret anlæg. Hertil kommer omkostninger til distribution og tab i ledningsnet.

Med disse forudsætninger fås den i Energistyrelsens rapport angivne CO₂-skyggepris på ca. 150 kr./tons (ikke 15 kr./tons som anført i spørgsmålet).

Spm. nr. S 2541

Til fødevarerministeren (4/5 2000) af:

Ole M. Nielsen (KRF):

»Vil ministeren i fortsættelse af svar på spørgsmål nr. S 2363 redegøre for de overvejelser og